

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

rium restituenda, seu reintegranda, satis clarè colligitur ex conclusione, seu medio cõcludendi, de quo in petitione ipsius Hieronymi facta coram dicto Do. Fabio, tẽx quo medio cõcludendi colligitur, quod remedium dicatur intentatũ iuxta no. per Bar. & Alexan. in l. 1. in prin. ff. de eden. in l. certi condicatio. i. p. ff. si cert. pet. i. 2. col. in l. si prius. in 3. opposi. 2. partis. ff. de noui oper. nuncia. Ange. in l. naturaliter. §. nihil commune. in 3. lectura. ff. de acq. posses. & in cõs. suo 27. Bal. in l. 2. C. de petit. hered. Ant. de Butr. in c. fi. in 3. notabili, de iudi. & in c. ex parte. de foro comp. Nã

4 Hieronymus in dicta petitione primo concludit se declarari dominum utiliter, seu dominium utile ad se spectare, quæ conclusio conuenit utili rei uendicationi, ut in l. 1. ff. si ager. uctig. uel emphy. i. & l. in re. cum ibi not. per gl. ff. de rei uendica. & in l. 1. §. quod autem. ff. de superficie. ergo dicitur intentasse petitorium, arg. l. is qui. ff. de rei uendica. Dicitur etiam eodem tempore, ac in eodem libello intentatũ, & propositum possessorium reintegranda, seu restituenda, dum in libello concluditur illos de Fulchiis esse condemnandos, & cogendos ad restituendum, & reintegrandum, sic enim concluditur in hoc remedio reintegranda, & restituenda, ut in d. c. reintegranda. ibiq; gl. & Doct. & habetur per Inn. & alios in c. sepe. de restit. spolia. & in c. querelã. de electio. & per Soc. in l. re. que nobis. in 6. q. ff. de acq. posses. Quod etiã demonstratur ex eo, qd in dicto libello fuit petitum, illos de Fulchiis fore, & esse condemnandos ad fructus, & puentus habitos, & perceptos, ac ad eos etiam, qui haberi, & percipi potuerunt, & uerisimiliter percipi deberent: i quæ petitio conuenit solum, quando agitur contra uiolentum possessorem, & sic contra eum, cõtra quem ageretur ex eo, quod spoliasset, seu iniuste priuasset agẽtem possessione, & cum mala fide, ut est tex. cum gl. magna, ibiq; doct. in c. grauis. de restit. spolia. & per Dom. in d. c. reintegranda. circa finẽ.

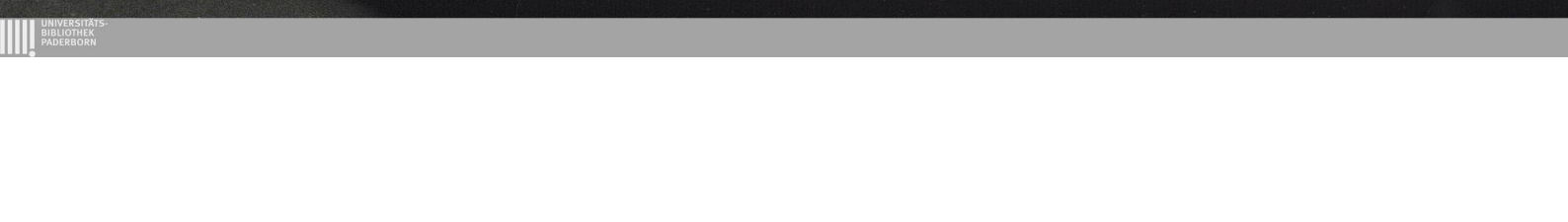
¶ Et ex prædictis infero, qd à sententia lata per dictũ D. Fabium potuit appellari nedum bis, sed et semel quoad utrumque effectum, uidelicet de uoluntium, & suspensiuum, prout est regulariter de natura appellationis iuxta ea, que habentur per Abb. in rub. extra de appellationum, ut in statuto sub rub. de appel. in §. præterea. non possit nisi semel appellari, & de iure communi nullo casu, ut in l. unica. C. si de momen. posses. fuer. appell. & ibi doct. & per Bar. in l. 2. ff. de appella. recip. in l. 1. C. quorũ bono. & in l. fi. C. de edic. diui. adr. toll. tamen hoc est uerum, quando sumus in mero, & simplici possessorio, ut quia fuisset intentatum possessorium uel retinendẽ, uel adipiscendẽ, uel restituendẽ, ut habetur in c. cum ad sedem. de restit. spoliat. Secus si simul intentatum fuisset possessorium, & petitorium, quia tunc ratione connexionis, & mixtura poterit appellari, ut uoluit Alex. in apostil. ad Bar. in d. l. 2. ff. de appel. recip. & dicit ita uoluisse Guid. de Suza. & Bal. in l. unica. C. si de momen. posses. in 2. col. uerũ quæro, quid si possessorium, & ita uoluit gl. Do. Anto. Abb. & alii in d. c. cum ad sedem. in una solutione, & facit id, quod uoluit Bal. in d. l. unica. in 3. col. uerũ quid si in possessorio, & clarius habetur per Cardina. in clem. unica. de sequetra. posses. & fruct. qui refert Ioan. Andr. in addit. ad Specul. in titu. de appellat. in uers. 6. & sequen. & dicit etiam de iure ciuili posse appellari à sententia lata super petitorio, & possessorio simul. Et ratio est, i nam quando petitoriu, & possessorium simul cumulantur, & super utroque pronunciat, tunc causa petitorii censetur principalis, eã uero possessorii censetur accessoria. c. cõ dilectus. de caus. posse. & proprie. & ideo causã possessorii se-

quitur naturam petitorij, cuius natura est, ut ab eius sententia possit appellari, ueluti farentur omnia uerum est, quia accessorium sequitur naturã principalis. c. accessorium. de reg. iur. in 6. Ergo iudicium ex tenore, & ex uerbis petitionis, ac sententiæ appropre expressẽ causam petitorij esse principalẽ, & causã possessorii esse accessoriã causẽ proprietatis, magis erit dicendum, posse appellari, quia causa magis nocent, & operantur, quam tacita. l. exp. sa. ff. de reg. iur. & l. cum filio. §. filio. ff. de uulg. & pil. cum sim. Sed ex tenore sententiæ, & petitionis casu nostro cõstat causam possessorii uenire illatã, & in consequentiam, & sic accessorie, ut ibi, & peti sequens, & c. & ibi merito, & c. & ibi ideo ipsum Hieronymum fore, & esse reintegrandum, i quæ uerba notant quandam consequentiam, & accessionem. ta. l. moris. §. 1. ff. de penis. & c. cum apud. de spons. c. cum super. de offic. deleg. l. 1. §. si. & ibi gl. ff. de iur. & l. testium. ff. de testibus. cum si. ergo. & c. & i quã hũc effectum, uidelicet, qd possit ratione mixtura appellari, petitorium dicitur esse mixtum cum possessorio non solum, quando causa possessorii habetur naturam petitorij, ut in casu l. si quis in tantum. C. de iur. & iuxta ea, que habentur in l. 2. §. quãdam. ff. de interd. cum sim. sed etiam quando in eodem libello fuerunt simul intentata, & cum lata petitorium, possessorium pura adipiscenda, seu restituenda. ta. c. 2. & c. cum dilectus. de caus. pos. & proprie. ut uoluit Io. Andr. in d. addit. & Card. in d. clem. & hanc mens omnium supra allegatorum, qui hanc naturam quoad hunc effectum capiunt, quando in eodem libello fuisset proposita petitorium, ut est rei uendicatio, & possessorium aliquod, de quo supra, & sententia est super utroque lata, & sic respectu utriusque capitula contineret, unum respectu petitorij, aliud respectu possessorii, nam à tali sententia de iure ciuili quoad omnem effectum appellari poterit, ut uoluit præfati doctor. & clarius colligitur iis, que uoluit Bal. in cõs. 28. r. in 3. lib. qui tamẽ de sententia facit, quando in eodem libello utrumque fuit propositum, an unus articulus fuerit ab altero ratas per confessionem aduersarij, ut quia reus confessus negasset super possessorio, & super petitorio fuisset confessus, nam tunc à sententia lata super possessorio non posset appellari, ex quo unus articulus ab alio separatus, sed si articuli non fuisset separati, super utroque simul fuisset processum, & iudicium tunc à sententia possessorii etiam propter illam naturam posset appellari, quamuis sententia dicta capitula contineret, & ratione diuersorum capitulorum sententię censerentur iuxta c. significat. de excep. & l. etiam. §. ex causa. ff. de minor. cum sim. Præterea negari non potest, quin dicatur intentatum petitorium, ut ex uerbis libelli, ac etiam sententiæ fertur: & si diceretur, qd in libello concluditur eadem de restitutione, & reintegracione possessiois, tamen ad effectum, ut diceretur intentatum possessorium, sed quia effectus petitorij, & rei uendicacionis est, qd fiat restitutio possessiois, & ideo datur compossidentem iuxta l. officium. & l. præterea. & per totum ff. de rei uendicat. ergo inferitur posse appellari ex quo non sumus in causã possessorii: & ita dicitur uerisimilium esse de iure arbitror. Laus Deo.

S Y M M A E.

- 1 Remedium possessory retinendæ intentatur, quando utrumque se ab altera in sua possessione molestari dicit.
- 2 Et in eo quis debeat obtinere, & nu. 7.

Vo
 3 Possessorius, uel
 possessione, & de
 admittere domin
 bar. & illi, con
 flum uti posside
 4 Et potest etiam prop
 5 Ingressus clam poss
 6 Per constitutum ut
 7 tunc utroque mo
 8 finitatis, sed uel
 me. 30. & 31.
 9 Possessorius causam
 10 trorsus superue
 11 sinit. Contra m
 12 Et in id si uerum m
 13 Possessor per non bal
 14 sa ratiacionem
 15 Hæredibus, uel cau
 16 pria aduortate
 17 tenent, & corpor
 18 Sententia etiam in
 19 minum & posse
 20 Pro sententia in d
 21 Possessor ex act. ser
 22 transferri potest
 23 Possessor quomodo a
 24 Possessor ciuili per
 25 cesionat, donec
 26 naturam posses
 27 Possessor etiam ciu
 28 alia acquiratur
 29 Possessor etiam sola
 30 existens amittit
 31 Animus & uolunt
 32 Alio in possessione
 33 citatione illorum
 34 Possessor quis tanq
 35 uis uisitor.
 36 Possessor, sed no
 37 iudicium esse
 38 Reprimi facta da
 39 factu proprio ali
 40 iudicium uacua
 41 Immediato uti po
 42 agniti, opp
 43 Interdum uti po
 44 solum possident
 45 Fictio plus non deb
 46 Pacum constituti
 47 iudicatus quo
 48 que possessio per
 49 Ex restitucione pri
 50 & apprehensio
 51 non uti possessio
 52 Alex. in l. 3. §. in
 53 nomine alterius
 54 ex noua causa
 55 Inuentum, &
 56 iudicium condit
 57 Monachus statim
 58 Viuificatur
 59 rio ex eo, qd re
 60 & cum pacto o
 61 tari, cuiusq; ha
 62 sione de non
 63 entinlecus su
 64 neper mortẽ
 65 dum per here

mutauerit, & sic naturaliter, & ciuilitate possidere inceperit, & postea haeres donatarii, & proprietarii uigore dicti pacti constituti tenentur, & possessione apprehenderit, & propter hoc inter praedictos ambos dicentes se possidere, & i sua possessione turbari, lis, & qd sit orta qd usufructuarii, seu cam ab eo habes i hoc iudicio, qd dr possessorii retinenda, obtinere debeat, demostrat.

CONSILIVM LIII.

TANTE themate mihi propfito, vř cõcludendũ est, Magn. Do. de Bentiuolis in p̄senti causa debere obtinere, exclusis fratribus, & religiosis ecclesie sancti Iacobi. Nã prãsuppono, qd solum causa possessorii retinenda dr agitari, t̄ cum vtraque pars dicat se ab aduersario in sua possessione molestari, & turbari, quo casu remedium retinenda inrentatur ad tradita per gl. in l. i. in prin. & in §. retinende. & ubiq; per Bar. & per eum latius in §. interdictũ. ff. uti possid. p̄ Abb. Anto. & alios in c. licet cam. per illũ tex. extra de prob. in l. 14. notab. & per Abb. in c. pastoralis. & in c. cũ dilectus. de caus. poss. & proprie. t̄ in quo remedio ille debet obtinere, qui melius probat de possessione siue iusta, siue iniusta, dummo ille non ab aduersario, sed ab alio possideat. l. i. in prin. & in §. si. cum seq. & ibi Bar. ff. uti possid. d. c. licet causam. & ibi scrib. & l. i. §. proponitur. ff. de superficie. cum similib. & sufficit possessionẽ probari et per unũ actũ, & recentẽ, Abb. in c. cũ ecclesia. in 6. col. de cau. poss. & p̄prie. quo prãsupposito, mõ sic arguo, t̄ si finito usufructu usufructuarii, uel eius heres in naturali possessione, & detentatione rei p̄sueret, noliq; proprietariũ admittere, tũc p̄prietarius, & dominus dr per retentionẽ possessionis naturalis in sua ciuili possessione turbari, & iõ illi cõpetit interdictum uti possideti qd usufructuariũ, uel eius heredẽ, tanquã contra turbantẽ, ut uoluit Bar. in l. 2. C. de iure emphyt. & in l. i. §. quod ait p̄tor. ff. uti possid. dũ loquitur de emphyteota, feudatario, & de similibus. Quinimõ t̄ uoluit Bar. in d. l. i. §. interdictũ. in penul. col. qd rone talis turbationis p̄prietarius, & dominus possit et̄ propria auctoritate illũ expellere, quia dicitur uim ipsi domino inferre, ut ex plurib. rõnibus cõcludit ibi Bar. quẽ Arct. sequitur in suo consi. 22. Sed morte do. Francisce usufructus fuit finitus. §. finitur. Insti. de usufru. ergo haeres ipsius, uel cam ab eis habentes, quales sunt dicti fratres sancti Iacobi, retinendo possessionẽ naturalẽ, nec admitendo illos de Bentiolis, qui ciuilitate possidebant, dñtur ipsos turbare, nimq; eis inferre, & propterea dicti de Bentiuolis debent in hoc interdicto uti possideti obtinere. ¶ Secũ do t̄ qn quis ingreditur possessionẽ rei immobilis nõ omnimodo uacantẽ, ut quia alter ciuilitate possidebat, tunc ingrediens clam possessionẽ naturalẽ non priuat primũ possessorẽ sua ciuili possessione: ita in terminis nostris loquẽdo de usufructuario uoluit Bar. in d. l. i. §. interdictũ. in fi. pen. col. per text. in l. clã. §. qui ad nũdinas. ff. de acq. poss. Sed mortua dicta do. Francisca possessio non fuit oino uacans, qa non naturalis, quã ipsa habebat, fuit uacans, qd illi de Bentiuolis ciuilitate possiderent, ergo heredẽ do. Francisce, uel cam ab eis habentes ingrediẽdo possessionẽ nõ omnimodo uacantẽ non dicitur illos de Bentiuolis sua ciuili possessione priuasse: ex quo sequit, qd cũ utraq; pars possideat, uidelicet Bentiuoli ciuilitate, & iustẽ, fratres uerõ naturaliter, & clã, Bentiuoli debet in hac cã possessorii obtinere. d. c. licet causam. cũ similib. ¶ Tertio magister Michael in contractu donationis constituit se possideat noie domini Ioãnis de Bentiolis, eiusq; heredũ, ergo t̄ ex hoc cõstituto possessio naturalis, & ciuili in dictos de Bentiolis translata dicitur, ex quo cõstituens tũc utroq; mõ possidebat, ut

usufructuarius, uel eius haeres finito usufructu uelit in naturali possessione, & detentatione rei p̄suerare, & proprietariũ nõ admittere dominus, & proprietariũ in sua ciuili possessione turbatur, & illi, contra usufructuariũ, uel eius heredem interdictum uti possideti competit, quod limitatur num. 26.
Et potest etiam propria auctoritate expellere.
Ingressus clam possessionẽ non omnimodo uacantem primum possessoris sua possessione non priuat.
Per constitutum utraq; possessio transfertur, quando constitutus utroque modo possidebat: & quando non omnis possessio cõstituitur, sed uel sola ciuili, uel sola naturalis transferatur, num. 30. & 31.
Possessionis causam non potest quis sibi mutare propter causam extrinsecam superuenientem, quando prius se pro alio possidere cõstituit. Contra num. 11. & 29.
Et in id seruatur num. 34. & 35.
Possessio per non habentem mandatum nomine alterius apprehensa ratiocinationem requirit, aliã non prodest.
Haereditas, uel causam, aut licentiam ab eis habentibus licet propria auctoritate absque licẽtia, seu auctoritate alicuius iudicis tenentur, & corporale possessionẽ rei hereditatis apprehendere.
Sententia etiam in se iniusta est sufficiens causa ad acquirendũ dominium, & possessionem.
Pro sententia in dubio est presumendum.
Possessio ex actũ, seu contractu etiam iniusti, & nullo, ac putatiuo transferri potest, sed non dominium.
Possessio quomodo acquiritur, & amittitur.
Possessio ciuili per mortẽ proprietarij, qui durante usufructu decessit, uacat, donec apprehendatur. Nec mediante usufructuario naturali possidete de nouo acquiritur, aut retinetur nu. 21.
Possessio etiam ciuili per mortem defuncti uacans quomodo haere debet acquiratur.
Possessio etiam sola ciuili animo, & uoluntate retinetur, illisq; retentis amittitur.
Animus & uoluntas per mortem finitur, & extinguitur.
Missio in possessionem, & illius apprehensio fieri non potest absq; citatione illorum, qui possiderent, & nam. 28.
Possessio quis tanquam dominus, & proprietarius ex quibus actibus acquiratur.
Possessio, sed non dominium perditur, quando quis in animo cõstituit se esse dominum.
Reliqua facta damnatis ac sententia non extenditur, quibus ipsi ex factis proprio aliunde proueniente, quam ex causa, super qua re litigauerunt, priuari fuerunt, & nu. 33.
Inuentio uti possideti reus de iure tertij, quod esset exclusiua agens, opponere potest.
Interdictum uti possideti propter turbationes, & molestias solius possideti datur.
Fictio plus non debet operari, quam ueritas.
Pactum constitutum de possidendo, & donatio rei cum reservatione usufructus quod translationem possessionis equiparantur, & quæ possessio per utrumque transferatur.
Ex retentione principis ius, & dominium absque alia traditione, & apprehensione possessionis acquiruntur, sed non possessio bonorum p̄sertim ab alijs possessorum.
Alex. in l. 3. §. incertũ. ff. de acq. poss. dũ uult, qui constituit se nomine alterius possidere, nõ possit p̄iudiciũ cõstitui etiam ex noua causa superueniente mutare propositum, declaratur.
Inuentio, & promissio omnis de contrahendo habet in se tacitam conditionem, rebus sic stantibus.
Mandatũ statim non sibi ipsi, sed monasterio acquirunt.

EPITOME.

Usufructuarius naturaliter possidens a proprietario ex eo, qd rẽ donauit cũ reservatione usufructus, & cum pacto constituti de possidendo nomine donatarij, eiusq; heredũ, etiam cum iuramento, & promissione de non ueniendo, si ex causa noua et putatiua extrinsecus superueniente, maximẽ ciuili possessione per mortẽ donatarij, & proprietarij uacante, & nõ dum per heredem apprehensã, cam possessionis sibi

ut uoluit Bar. & docto. cōiter, Alex. Arer. Pau. de Cast. & alii in l. quod meo. in prin. & in l. interdū. in fin. de acquir. possid. & est bonus tex. in l. quādā. ff. de rei uendica. Bentiuoli igitur in interdicho uti possidetis debent obtinere cōtra dictos fratres, qui in effectu causam à dicta domina Francisca, & consequēter à dicto magistro Michaelē habuerunt, nā in hoc interdicho possessor debet contra non possessorē obtinere d. c. licet causam. cum ibi not. l. r. & per totā. l. & in l. si duo. ibiq; Bart. ff. uti possid. Nec obstat, q̄ propter causam extrinsecus superuenientē domina Francisca potuerit sibi cām possidēdi mutare. l. non solū. §. i. ff. de usu cap. o. cum similibus. † nam q̄n quis se pro alio possidere constituit, & sic omnē possessionē transtulit, ut supra, nō potest sibi causam possessionis mutare propter causam extrinsecus superuenientē, ut est doctrina Alex. post Saly. & alios, quos allegat in l. 3. §. incertam. ff. de acq. possessio. Et præsertim cum dictus magister per se, & eius heredes constituerit se possidere, & promiserit, ac irruerit non cōtrauenire ex aliqua ratione, uel causa, quoniam constituens non potuit postea in præiudicium constituti propositum mutare, cum ratione contractus præambuli constitutum seruare sit obligatus, argumento. l. sicut. C. de actio. & obligatio. ¶ Ultimo dicitur, quod post mortem domine Francisca ipsi Bentiuoli fuerunt priores, & potiores in accipiendo tenutam, & possessionē, quā fuerint dicti fratres sancti Iacobi, quia † licet aliqui nomine fratrum fortē prius apprehenderint corporalē possessionem, non tamen apparet de eorum mandato, seu saltem ratificatione postea subsequuta, ergo talis apprehensio ipsis fratribus non prodest, arg. l. i. §. per procuratorem. & ibi docto. ff. de acquir. possid. l. i. C. per quas perso. nobis acquir. ubi habetur, cum similibus. Sed illi, qui nomine Bentiuolorum fuerunt tenutam ingressi, habuerunt mandatū, deinde talis apprehensio fuit à Bentiuolis ratificata, ergo &c. ¶ Qui bus omnibus non obstantibus triam opinionē uerorem esse existimo, quod fratres prædicti ecclesie sancti Iacobi, qui in effectu causam ab heredibus dictæ domine Francisca habuerunt, sint præferendi, & potiores in possessione rei, de qua agitur, & consequenter ad ipsorum fauorem sit pronunciandu, nam præsuppono in facto, quod post mortē dicti magistri Michaelis domina Francisca dictam rem in effectu possedit naturaliter, & ciuilitur, & tanquam domina, ut infra demonstrabitur, & quod in testamento per eam condito, institutis heredibus quibusdā legauit dictā rem fratribus, & conuentui sancti Iacobi: qua domina Francisca defuncta, statim dicti heredes adierunt hereditatē, & pro exequutione, & satisfactioe dicti legati rem ipsam legatā præfatis fratribus, & conuentui assignarunt eū plena licentia possessionem dictæ rei ingrediendi, quam eadē die, uel immediatē sequēti fratres ipsi absque licentia, seu auctoritate alicuius iudicis propria auctoritate apprehenderunt, prout

7 magistro Michaelē habuerunt, nā in hoc interdicho possessor debet contra non possessorē obtinere d. c. licet causam. cum ibi not. l. r. & per totā. l. & in l. si duo. ibiq; Bart. ff. uti possid. Nec obstat, q̄ propter causam extrinsecus superuenientē domina Francisca potuerit sibi cām possidēdi mutare. l. non solū. §. i. ff. de usu cap. o. cum similibus. † nam q̄n quis se pro alio possidere constituit, & sic omnē possessionē transtulit, ut supra, nō potest sibi causam possessionis mutare propter causam extrinsecus superuenientē, ut est doctrina Alex. post Saly. & alios, quos allegat in l. 3. §. incertam. ff. de acq. possessio. Et præsertim cum dictus magister per se, & eius heredes constituerit se possidere, & promiserit, ac irruerit non cōtrauenire ex aliqua ratione, uel causa, quoniam constituens non potuit postea in præiudicium constituti propositum mutare, cum ratione contractus præambuli constitutum seruare sit obligatus, argumento. l. sicut. C. de actio. & obligatio. ¶ Ultimo dicitur, quod post mortem domine Francisca ipsi Bentiuoli fuerunt priores, & potiores in accipiendo tenutam, & possessionē, quā fuerint dicti fratres sancti Iacobi, quia † licet aliqui nomine fratrum fortē prius apprehenderint corporalē possessionem, non tamen apparet de eorum mandato, seu saltem ratificatione postea subsequuta, ergo talis apprehensio ipsis fratribus non prodest, arg. l. i. §. per procuratorem. & ibi docto. ff. de acquir. possid. l. i. C. per quas perso. nobis acquir. ubi habetur, cum similibus. Sed illi, qui nomine Bentiuolorum fuerunt tenutam ingressi, habuerunt mandatū, deinde talis apprehensio fuit à Bentiuolis ratificata, ergo &c. ¶ Qui bus omnibus non obstantibus triam opinionē uerorem esse existimo, quod fratres prædicti ecclesie sancti Iacobi, qui in effectu causam ab heredibus dictæ domine Francisca habuerunt, sint præferendi, & potiores in possessione rei, de qua agitur, & consequenter ad ipsorum fauorem sit pronunciandu, nam præsuppono in facto, quod post mortē dicti magistri Michaelis domina Francisca dictam rem in effectu possedit naturaliter, & ciuilitur, & tanquam domina, ut infra demonstrabitur, & quod in testamento per eam condito, institutis heredibus quibusdā legauit dictā rem fratribus, & conuentui sancti Iacobi: qua domina Francisca defuncta, statim dicti heredes adierunt hereditatē, & pro exequutione, & satisfactioe dicti legati rem ipsam legatā præfatis fratribus, & conuentui assignarunt eū plena licentia possessionem dictæ rei ingrediendi, quam eadē die, uel immediatē sequēti fratres ipsi absque licentia, seu auctoritate alicuius iudicis propria auctoritate apprehenderunt, prout

10 † heredibus, seu ab eis causam, & licentiam habentibus de iure licitū, & permissum est ad tradita per Saly. Pau. de Cast. & alios in l. fin. C. de edict. diui. adr. toll. l. cum heredes. ibique Alex. & alii. ff. de acq. possid. Paul. de Cast. in l. i. C. de edict. diui. adr. tollen. & Alex. post Pau. de Cast. in l. iustē possidet. ff. de acquir. possid. His

11 præsuppositis, † quamuis domina Francisca ab initio tanquam usufructuaria, & sic à Bentiuolis possederit iuxta not. per Bart. in d. l. i. §. interdichū. & in §. quod ait prator. ff. uti possid. & in l. naturaliter. in prin. & in l. i. §. per eum. ff. de acq. possid. nec potuerit causam. nec qualitatē suā possessionis mutare, causa extrinsecus non superueniente. l. cum nemo. C. de acq. possid. tamen ex post facto propter causam extrinsecus superuenientē etiā puratiuum potuit causam possessionis mutare etiā in præiudicium eius, à quo habuit primā possessionis, quia tūc non dicitur ipsa mutare, sed à iure dicitur sibi causa possessionis mutari, ut est glo. cōiter approbata, & ibi Bal. Sal. & d. l. cum nemo. & est tex. ibiq; docto. in l. 3. §. in l. qui bona fide. ff. de acquir. possid. q̄ tex. in l. non solum. §. i. ff. de usufruct. & ibi Pau. de Cast. & facit. l. 3. §. si ex pluribus. cum ibi not. ff. de acquir. possid. & ubicunque possessor superuenit extrinsecus noua causa in se sufficiens ad retentionē domini, & possessionis, extinguitur primā & primā possessio, & pp mutationē noue causæ ueniētis oritur noua possessio, ut uoluit Paul. de quem refert, & sequitur Aret. in d. l. qui bona fide. etiam ponit singularē doctrinā, q̄ per superuenientiam noue causæ ille, qui ex una causa possidēdetur semper uelle à prima possessione recedere, de nouo ex noua cā possidere, & hoc modo debere intelligi iura dicentia, q̄ ex causa extrinsecus peruenienti quis potest sibi causam possessionis mutare: & hæc uera sunt, etiam si nec noua traditio noua apprehensio, nec declaratio facta fuerit, sed enim superuenientia noue causæ, & tituli. l. quæ & ibi glo. fina. Bald. & docto. cōiter. ff. de rei uen. 2. C. de acquir. possid. & Bart. in l. cum solus. ff. de cap. Sed † sententia etiam in se iusta est causa ad ad acquirendum dominium, ac etiam possessio habetur per Innoc. in c. cum in nostris. de cōced. ben. l. Iulianus. & ibi Bar. ff. de conduct. in deb. in l. i. §. ubi glo. in §. fina. Instit. de offic. iud. Bart. in hoc iure. ff. de iust. & iur. & in l. pomponius. in §. su. post glo. ff. de acquir. possid. & d. l. iustē possidet. & alii iunctis iis, que habentur in l. j. §. si uis acquir. possessio. & per Bart. in l. & eleganter. in §. final. uerb. ff. de dolo. ergo ex finā lata in fauorem domine Francisca, per quam donatio facta domino Ioanni fuit reuocata, & res, de qua agitur in dicta domine Francisca assignata, & adiudicata, potuit ipsa causam suā possessionis sibi mutare, & de possessione naturali, uel de sua corporali detentatione recedere possidere naturaliter, & ciuilitur, quia per superuenientiam huius noue causæ etiam puratiuum tracta fuit prima possessio, & noua est orta, & domina Francisca absque eo, quod aliter appareat, uoluit à prima possessione recedere, & de nouo ex noua possidere per supra deducta. ¶ Nec obstat, q̄ finā fuit inutilis, & iniusta, uel nulla. Quia res

13 habetur in cap. quoniam contra per Abb. post alios. extra de probat. c. sicut. de re iudi. c. in prede renunciat. & c. bonę. de electio. cum similibus. In suo nostro sententia ualuit, quia dicta donatio facta pa ex gratia reuocata, ut in literis apostolicis continetur. Preterea † ex actu, seu contractu etiam inuoluntario, ac puratiuo quamuis dominium non mutatur, possessio tamen transferri potest. d. l. j. §. & ibi Bart. Alexand. & docto. communiter. ff. de acq. possid. Bart. in l. 3. §. ex pluribus. ff. cod. tit. & eleganter. & faciunt ea, que dicit Paul. de Cast. l. non dubium. C. de legibus. in fin. pen. colum. & sequenter ex his sequitur, quod licet sententia facta postea reuocata, non tamen propter hoc dicitur uocata possessio rei iam alteri ex illa sententia facta, nam † possessio est quid facti, que non amittitur nisi animo possidentis, nec acquiritur nisi animo corpore. d. l. 3. in prin. & §. in amittenda, cum ibi ff. de acquir. possid. & habetur per scribē. in d. l. i. §. i. ¶ Secundo † q̄n durante usufructu dominus, & proprietarius moritur, possessio ciuiliis, quā ipse habebat

uenientē etiā puratiuum potuit causam possessionis mutare etiā in præiudicium eius, à quo habuit primā possessionis, quia tūc non dicitur ipsa mutare, sed à iure dicitur sibi causa possessionis mutari, ut est glo. cōiter approbata, & ibi Bal. Sal. & d. l. cum nemo. & est tex. ibiq; docto. in l. 3. §. in l. qui bona fide. ff. de acquir. possid. q̄ tex. in l. non solum. §. i. ff. de usufruct. & ibi Pau. de Cast. & facit. l. 3. §. si ex pluribus. cum ibi not. ff. de acquir. possid. & ubicunque possessor superuenit extrinsecus noua causa in se sufficiens ad retentionē domini, & possessionis, extinguitur primā & primā possessio, & pp mutationē noue causæ ueniētis oritur noua possessio, ut uoluit Paul. de quem refert, & sequitur Aret. in d. l. qui bona fide. etiam ponit singularē doctrinā, q̄ per superuenientiam noue causæ ille, qui ex una causa possidēdetur semper uelle à prima possessione recedere, de nouo ex noua cā possidere, & hoc modo debere intelligi iura dicentia, q̄ ex causa extrinsecus peruenienti quis potest sibi causam possessionis mutare: & hæc uera sunt, etiam si nec noua traditio noua apprehensio, nec declaratio facta fuerit, sed enim superuenientia noue causæ, & tituli. l. quæ & ibi glo. fina. Bald. & docto. cōiter. ff. de rei uen. 2. C. de acquir. possid. & Bart. in l. cum solus. ff. de cap. Sed † sententia etiam in se iusta est causa ad ad acquirendum dominium, ac etiam possessio habetur per Innoc. in c. cum in nostris. de cōced. ben. l. Iulianus. & ibi Bar. ff. de conduct. in deb. in l. i. §. ubi glo. in §. fina. Instit. de offic. iud. Bart. in hoc iure. ff. de iust. & iur. & in l. pomponius. in §. su. post glo. ff. de acquir. possid. & d. l. iustē possidet. & alii iunctis iis, que habentur in l. j. §. si uis acquir. possessio. & per Bart. in l. & eleganter. in §. final. uerb. ff. de dolo. ergo ex finā lata in fauorem domine Francisca, per quam donatio facta domino Ioanni fuit reuocata, & res, de qua agitur in dicta domine Francisca assignata, & adiudicata, potuit ipsa causam suā possessionis sibi mutare, & de possessione naturali, uel de sua corporali detentatione recedere possidere naturaliter, & ciuilitur, quia per superuenientiam huius noue causæ etiam puratiuum tracta fuit prima possessio, & noua est orta, & domina Francisca absque eo, quod aliter appareat, uoluit à prima possessione recedere, & de nouo ex noua possidere per supra deducta. ¶ Nec obstat, q̄ finā fuit inutilis, & iniusta, uel nulla. Quia res

13 habetur in cap. quoniam contra per Abb. post alios. extra de probat. c. sicut. de re iudi. c. in prede renunciat. & c. bonę. de electio. cum similibus. In suo nostro sententia ualuit, quia dicta donatio facta pa ex gratia reuocata, ut in literis apostolicis continetur. Preterea † ex actu, seu contractu etiam inuoluntario, ac puratiuo quamuis dominium non mutatur, possessio tamen transferri potest. d. l. j. §. & ibi Bart. Alexand. & docto. communiter. ff. de acq. possid. Bart. in l. 3. §. ex pluribus. ff. cod. tit. & eleganter. & faciunt ea, que dicit Paul. de Cast. l. non dubium. C. de legibus. in fin. pen. colum. & sequenter ex his sequitur, quod licet sententia facta postea reuocata, non tamen propter hoc dicitur uocata possessio rei iam alteri ex illa sententia facta, nam † possessio est quid facti, que non amittitur nisi animo possidentis, nec acquiritur nisi animo corpore. d. l. 3. in prin. & §. in amittenda, cum ibi ff. de acquir. possid. & habetur per scribē. in d. l. i. §. i. ¶ Secundo † q̄n durante usufructu dominus, & proprietarius moritur, possessio ciuiliis, quā ipse habebat

am possessio
no habuit
citur ipsa
fessionis
Bal. Sal. &
o. in l. 3. §. illu
s. q. tex. me
ac. p. & ibi
bus. cum ibi
possessione
ficiens ad
ngitur pri
noue caus
luit Paul. d
qui bona
per super
alia posside
ione recede
oc modo
usa extrin
possessione
noua tradit
acta fuerit
& tituli. l. q
ff. de rei u
um solus. ff.
est causa
am possessio
tris. de cō
ict. indeb
ic. ind. Bar
pponius. in
d. l. i. ult.
in l. j. §. si
egant. in l.
ata in fau
o facta
qua agit
ad iudic
urare, & de
i detentatione
iter. quia per
am putatione
st orta, & do
pareat, v
no uo ex
Nec obitat,
la. Quia re
præsumen
per Abb. p
iudi. c. in
cum simi
ta donatio
apostolicis
tu etiam im
inium non
potest. d. l. j.
muniter. ff.
ff. cod. tit. &
icit Paul. de
pen. colum. &
cet sententia
pter hoc dicit
illa sententia
que non am
ritur nisi animo
mittenda, cum
scrib. in d. §. si
u dominus, &
lis, quâ ipse

illius mortem extinguitur, ad tradita per Bar. in l. 1. §. quod ait prator. in fin. 2. col. ff. uti possid. qui dicit, q mortuo domino possessio illius civilis uacat, donec apprehendatur, & ideo talis civilis possessio hæredi bus domini non acquiritur, nisi de nouo eam apprehendat, quia cum possessio et si quid facti, non acquiritur nisi mediante facto, & animo ipsorum hæredum. cum hæredes in prin. ff. de acquir. poss. ipso enim facto non cōtinuatur in hæredes et suos, ut uolunt Bar. & docto. omnes cōiter in l. in suis. ff. de liber. & posth. nam et etiam sola possessio civilis animo, & uoluntate retinetur, & extincto animo, ac uoluntate extinguitur possessio. l. 3. §. in amittenda. ff. de acquir. poss. l. licet. C. cod. tit. & l. furtum. §. fundi. cum ibi nota. ff. de uicup. sine animo enim possessio non continuatur: sed et per mortem animus, & uoluntas finitur, atque extinguitur. l. 4. ff. locati. l. si ita legatum. §. illi si uolet. ff. de legat. l. centesimis. in fin. ff. de verb. obli. & c. si gratio. de rescript. in 6. ergo per mortem possessionis extinguitur eius possessio, & ideo necesse est, q p hæredes post mortem defuncti apprehendatur ad hoc ut ipsi acquiratur, quia alia est possessio defuncti, & alia est possessio hæredum, quæ non acquiritur hæredibus, nisi illam de facto apprehendant animo possessionem etiam civilem acquirendi, cum in ea acquisitione animus, & factum requiratur. l. 3. in prin. l. quæ admodum ibi nulla possessio. & ibi docto. & l. cum hæredes. ibiq. Alex. ff. de acquir. poss. & l. 1. & fin. cum ibi nota. C. de edict. diui adria. tollen. ubi si alius sit in possessione etiam iniusta, non potest possessio ab hæredibus acquiri et auctoritate iudicis, nisi citetur ille, q possidet. Sed pudente usufructu do. Ioannes mortuus fuit, ergo eius possessio civilis, & omnis alia morte illius extincta dicitur, ut ex prædictis probatur, & ideo illa possessio, quam habuit do. Ioannes, non potest dici in eius hæredes cōtinuata: & cum post mortem dicti do. Ioannis non appareat hæredes suos aliquâ possessionem apprehendisse, uiuente dicta do. Francisca, ergo illa uiuente dicti hæredes non possunt dici dictam rem aliquo modo possedisse: cum nunquam, uiuente do. Francisca, aliquâ apprehenderint possessionem, proinde potest apprehendere poterant cum protestatione, quod non animo turbandi usufructuariâ in sua naturali possessione hoc faciebant, arg. not. per Bar. in d. §. quod ait prator. in 3. col. ver. uideamus: & propterea cum macante civili, uel etiam naturali possessione per mortem proprietarii ipsi do. Francisca superuenit noua causa habilis ad acquirendam possessionem, quia iuxta definitiua super dicta re fuit in eius fauore lata, potuit dicta do. Francisca ex hac noua cã possidere, & uidetur à prima possessione, uel detentatione recessisse, & ex hac noua causa naturaliter, & civiliter possedisse, neque ex hoc proprietarios sua possessione primas, aut in ea turbasse dicitur, quoniam tempore, quo hæc noua cã ipsi superuenit, & snia lata fuit, ac et post, illi, & hæredes dicti domini Ioannis de Bètiuolo, in nullo modo possidebant per suprãdicta. Nec prodest Bètiuolis, q eorum nomine possessio dictorum bonorum post mortem do. Franciscae apprehensa fuerit, nã ex quo illo tempore hæredes do. Francisca, uel eam ab eis habentes iam erant in possessione naturali, & civili, non poterunt dicti de Bètiuolis illis non citatis in possessionem immitti, nec eam apprehendere, ut declarant doct. in l. 1. & si. C. de edict. diui adri. toll. et hec episcopus, & ibi glo. de præben. in 6. & habetur in d. l. i. ult. & in c. conquerente. de restit. spolia. & præsertim cum rōne dictæ immisionis, & apprehensionis, ac eorū quæ nomine Bètiuolorū facta fuerunt, & quæstio pendeat, quoniam hæredes do. Francisca, seu eam ab eis habentes se propter hoc in sua possessio-

21. ne turbari, & molestari dicunt. ¶ Et si diceretur, q nomine hæredū do. Ioannis Bètiuoli possessio dicitur retenta, uel saltē acquisita per personā do. Francisca usufructuaria, quia usufructuarius naturaliter fibi, domino uerò civiliter possidet, ut uidetur uoluisse Aret. in d. l. naturaliter. in princ. ff. de acq. poss. Respondetur, hoc esse manifestè falsum, quia dñs nō dicitur de nouo acquirere, nec retinere possessionē mediante persona usufructuarii, qui naturaliter possidet, sed requiritur, q dominus, & proprietarius per se apprehendat, ut in terminis uoluit Bart. in l. si homo. in fi. uer. ff. de usucap. & ultra prædicta credo in casu nostro sufficenter fuisse probatū, q dicta domina Francisca tēpore uitæ suæ possidebat naturaliter, & civiliter, & tanquā domina, t cum tales actus possessorios in d. re fecerit, qui de iure non possunt fieri nisi à dominis, & ab habentibus plenā proprietatē, ac civilē, & naturalē possessionē, ut est incidere arbores nō cæduas in maxima quantitate, illasq; pluribus, & diuersis personis ad propriā utilitatem uendere, quæ oia arguunt ipsam tanquā dominā possedisse civiliter, & naturaliter, & nō tanquā usufructuariā, quia hæc ab usufructuario de iure fieri nō possunt, ut uolunt Bart. Alex. & alii docto. oēs cōiter in l. diuortio. §. si fundū. ff. solu. mar. §. finitur secundū unā lecturā. in sti. de usu fruc. & per Paul. de Cast. & alios cōiter in authen. qui rem. C. de sacros. eccles. l. hoc amplius. in fi. & ibi docto. ff. de damno infec. & habetur per mod. quosdā repetentes in l. titia. §. titia. ff. de lega. 2. in 36. q. uer. nūc pro cōplemento. ¶ Postremo facit, quia t ubiqueq; constituo in animo nolle esse dominū rei, ex hoc per do saltē possessionem rei, quam habebam, licet dominū non perdam, Bar. & alii cōiter in l. si quis ui. §. differenti. ff. de acq. poss. Sed dicti Bètiuoli constituerunt in animo suo se nolle esse dominos, quod patet, quia cesserunt, & in alium transfulerunt oia iura, & dominū dictæ rei, ut latius in instrumento cessionum habetur, ergo ex hoc possessionē dictæ rei amisse dicuntur, quod est bene notandū: & ideo restitutio ipsis concessa non extenditur ad hæc bona, quoniam dicuntur potius priuati ex facto proprio aliunde proniente, quàm ex causa, super qua restitutio concessa fuit, per nota. à Bal. in l. fin. C. de sent. pals. & præsertim, quia talis cessione dictorū bonorum fuit à quibusdam eorum facta post restitutionē à Papa impetratā, ergo quoad illos restitutio nihil ad rombū: & ideo cum Bètiuoli etiam ex facto proprio deserint dictam rem possidere, & sic illa non possideant ueluti supra plenius demonstratū fuit, sequitur, q nō debent in hoc iudicio possessorii retinenda obtinere: & ad hoc facit, nam t quamuis regulariter de iure tertij nequeat opponi, hoc tamen fallit, qn sumus in interdico uti possideris, quia reus de iure tertij, quod esset exclusiuum iuris agentis, opponere possit. l. cū seruuum. C. de seruis fugiti. l. ult. C. de rei uendic. ut quia reus t agentem possessorio retinendæ prober alium tertij possidere civiliter, & naturaliter, hoc enim est exclusiuum iuris aduersarij, quia duo in solidū nō possunt eandē rem eodē genere possessionis possidere, ut expressè uoluit Bar. in d. l. 1. §. quod ait. in fi. uer. ff. uti possid. ubicunque ergo in hoc interdico pbetur quoq; aduersarij nō possidere, ut quia pbetur tale quid, quod sit exclusiuum iuris, & possessionis ipsius, debet ille excludi, & succumbere in Bar. in loco præallegato. Sed ita est in casu nostro, ergo & c. ¶ Non obstant adducta supra in d. rium, & primo, q si finito usu fructu usufructuarius, uel eius hæres perseuerent in possessione naturali, & nolint proprietariū admittere, dicunt illū per retentionē naturalem in sua civili possessione turbare, & ppea Bètiuoli debent in hoc possessione

rio

riō retinendā obtinere, imō etiam propriē auctoritate poterūt illos expellere per supradictā, quia respondetur primo, q̄ si d. Francica tanquā usufructuaria, & sic naturaliter tantum possedisset, prædicta procedere possent, si sed ex quo illa saltem tempore mortis, & à die latæ s̄n̄æ prædictæ possedebat tanquā domina naturaliter, & civiliter ex illa causā extrinsecus superueniente, sequitur, q̄ sua prima possessio naturalis dicitur extincta, & noua possessio ex noua cā superueniente possidere omīssa prima possessione per Arc.

27 in d.l. qui bona fide. Secūdo si quis non dicitur in sua possessione turbari, nisi possideat, quia non possidēs non turbatur, & ideo interdīctū uti possidetis, quod datur propter turbationes, & molestaciones nō datur nisi possideri. l. j. & per totū ff. uti poss. d. c. licet cām. de probat. & ubique glo. & scriben. sed post mortē dicti do. Ioannis præfati Bentiuoli dictam rem nec naturaliter, nec civiliter unquam possederunt, ut supra demonstrauit, & infra etiam dicitur, ergo non p̄nt dici turbari, nec uis illis p̄t dici inferri ab heredibus dictæ dom. Franciscæ, seu ab habentibus causam ab eis.

¶ Non obstat secundum fundamentū, quia ex prædictis etiam est illi responsum, nam tēpore mortis do. Franciscæ, quæ naturaliter, & civiliter possidebat, possessio civilis, & naturalis omnino uacauit, & extincta fuit, ergo sui heredes, uel habentes causam ab eis possessionem dictæ rei apprehendentes dicuntur omnē possessionē uacantē apprehendisse. d.l. cum heredes. & ibi docto. & est de mente Bar. in d.l. i. §. interdīctū. in fin. pen. col. Nec est uerum, q̄ tunc possessio civilis esset penes Bentiuolos tum ratione nouæ causæ extrinsecus superuenientis in personā dominæ Franciscæ, quæ naturaliter, & civiliter possidere incepit, tū quia possessio dicti domini Ioannis fuit per eius obitum extincta, & heredes sui nunquā in uita dictæ domine Franciscæ tenutam, aut possessionē aliquam apprehenderunt, ut supra: & ideo sequitur, q̄ post mortem dominæ Franciscæ, quæ dictam rem in uita sua usque ad eius mortem detinuit, & possedit, non potuit possessio dictæ rei ab alio de iure apprehendi non citatis heredibus ipsius domine Franciscæ, uel causam, & licentiam ab illis habentibus, qui iam erant in possessione, ut expressē cautū est per statutum positū sub rub. q̄ nullus occupet possessionē rei hereditariæ, & plenē habetur per gl. & docto. in l. fin. C. de edict. diui adr. toll. in d.l. iuste possidet. & in d. c. cōquerēte. de restit. spol. ¶ Non obstat tertiu, q̄ ex quo magister Michael constituit se possidere nomine domini Ioānis, & heredum, illis dicitur acquisita possessio naturalis, & civilis, ut habetur in d.l. quod meo. cum simi. Quia

29 responderetur primo, si q̄ positio hoc esse uerum, tamē ex quo dicta do. Francica dictam rem ex causā iusta salte corporaliter detinuit, & illa utebatur, & fruebatur, potuit ex causā extrinsecus superuenienti mutare causam s̄c̄e possessionis, & incipere ex noua causā possidere naturaliter, & civiliter etiam in præiudiciū illius cuius nomine possidebat, ut uult glo. & ibi docto. in d.l. cum nemo. l. 3. §. illud. d.l. qui bona fide. ff. de acqu. poss. & d.l. non solum §. i. ibique docto. ff. de usucapio. & præsertim cum tempore, quo noua cā superuenit, Bentiuoli nullo modo possiderent, ut supra, & domina Francica tanquam usufructuaria rem naturaliter possideret. Secūdo licet regulariter per constitutum, si constituens naturaliter, & civiliter possidebat, transferatur possessio naturalis, & civilis, uel illa, quæ penes constituentem reperitur, ut habetur in d.l. quod meo. in d.l. interdum. in fin. & d.l. quædam.

30 tamen si quando constitutum esset factum ab eo, qui si uerē tradidisset, solam naturalem, uel solam civilē

transulisset, tunc ex constituto solum illa tradidisset, quæ ex uera traditione translata fuisset, ne plus tradatur, & transferatur ex ficta traditione, quam uera, quia ficta traditio non debet plus operari, quam uera, nec fictio plus, quam ueritas, ad tradita per Bar. Cast. in l. non dubium in fin. pen. col. C. de legib. terminis nostris uolunt docto. communiter in d.l. meo. & in d.l. interdum. in fin. sed si magister Michael qui rem cum reservatione usufructus donauit, simpliciter tradidisset, profecto solam civilem tradidisset, & ipse naturalem habuisset, quia usufructuaria rem naturaliter possidet. d.l. naturaliter. in prin. Bar. in d.l. i. §. quod ait prætor. & §. interdum. in fin. idem dicendū est, si fictē tradidit, constituto dō si fidere iuxta ea, quæ uolunt oēs in d.l. quod meo. d.l. interdum. in fin. Præterea si quoad translationem sessionis æquiparantur hæc duo, uidelicet passio iurati de possidendo, & donatio rei cum reservatione usufructus, ut nota in l. 3. in prin. ff. de acqu. hoc uoluit Bal. in d.l. si quis argentum. §. sed hoc dem. C. de donat. & doct. in d.l. quod meo. & interdū cōter allegant ad materiam constituti de possidendo tex. in l. si quisquis. C. de donat. qui loquitur de donatione rei cum reservatione usufructus, quā sicut in dominiū, & proprietariū transferatur possessio civilis, naturalis uerō penes constitutum seu reseruantem usum fructum remanet, ut in d. quis. & habetur in d.l. 3. in prin. cum simi. ita dicendū est, q̄n donans rem cum reservatione fructus constituit se noīe proprietariū possidere constitens se possidere nomine alterius non dem transferat possessionem, quā penes se habebat, sed illum illam, quam uerē tradendo rem transfudit, est expressē de mente Barr. Alex. & docto. cōter in l. interdum. in fin. & in d.l. quod meo. in prin. dicitur, si habens civilem, & naturalem, uel solam naturalem possessionem constituat se nomine usufructuarius possidere, an solam naturalem in usufructuarius transferat, & concludunt, quod sic. argumento d.l. quia civilis enim quā constituens habebat, non potuit naturaliter. d.l. naturaliter. cum similibus. & dum ipse legant text. in d.l. quisquis. qui loquitur de eo, qui nat rem cum reservatione usufructus, expressē faciunt idē esse, q̄n ille, qui ita donauit, constituit se ille, qui rem donat reseruatō usufructu, iuris cōdicitur se constituere possidere nomine proprio ut ibi per Bal. & Sal. & habetur in d.l. 3. in prin. cō. post glof. & tamen solam civilem transferat naturalem, quam etiam penes se habebat, ergo est, si expressē constituit se possidere nomine proprietario, quia hoc non uidetur uelle transferre possessionem, quæ translata fuisset, si res uerē tradita, & sic solam civilem, & nō naturalem. Præter morte dicti domini Ioannis omnis possessio uacauit, & fuit extincta, nec fuit, uiuente domina Francica, ut supra dictum fuit. ¶ Nec obstat, q̄ Bentiuoli, non obstantibus sententiis contra eos perminum Petrum Griffum latis, fuerunt restituti bona, quæ possidebant eo tempore, quo de ciuitate nonia expulsus fuerunt, seu exiuerunt, item ipsi Bentiuoli imperarunt se debere restitui, & ad omnē dicitur oīa eorū bona tunc possessa, & ad omnē dicitur notū possessionē, ut latius in breuius, & litteris apostolicis super his emanatis cōtinetur, sed eo tempore uel do. Ioānes saltem civiliter dictam rem possidebat, ergo &c. Quia respondetur, q̄ licet ex hac restituitio probetur dominiū dictorū bonorū fuisse acquisitū, & restitutum, nā si ex restitutione principis, ius de

num acquiritur possessione possessionem. de præscrip. que sit noua forma hoc non probatur. non præsertim & apprehensionem possessionis de d. l. cū heredes. a. de acqu. poss. & rum in qua fuerit & quamuis pater possessione priuatus, ut supra dicitur ad hanc possessionem omnino. §. restitutio. ff. de. ¶ Non obstat terminis nomine Bentiuoli donationis cuius uigore magister non potuit proprio facti de ex caut. Alex. in d. l. 3. §. in. ¶ In illa Alex. q. iuris ueram non xima auctoritati contrahen. emp. minū Fracisci de sequitur Rom. in. cōis, ut ibi habet de. Ben. emp. & riu, sed tamen ir. precedendum ab. terca poliro doct. men non facit ac. neque Alex. dicit. cludo, quod etiam. mine alterius et. sione de non co. ex quo constituit. potest in præiud. tamen si mutati. ueniente post p. ret. post constit. abiq. alla declar. fide. & ibi Paul. c. iui Paul. de Cast. repono q̄ ficta. uum effectū op. sam possessioni. possit operati. corā. quia Alex. la possit illius. finisset, non an. sa. & tū illi super. nē, & apprehen. cōstituit se poss. ra, an respectu. s. sione acgrer. quibus, non an. fidere constitui. tui prius facti. lice. dicit illi n. tatis præiudici. quia nos loqui. trimecus super. sa corporaliter. sa polica de no.

illa translatio... ne plus... quam... operari... adita per... C. de legibus... minter in... magister... us donauit... m civilem... i usufructu... liter in prin... interdictum... nstituendo... quod meo... translatione... licet patet... cum referat... ff. de acqui... m. S. sed... d meo. &... constituti... onat. qui locu... usufructu... u transferunt... nes constituc... anet, ut in... n simi. ita de... reservatione... arii posside... erius non lem... se habebat. s... m translatio... docto. contra... in prin. d. i... uel sollicitu... usufructu... ctuarium mon... ento d. l. quib... oat, non trans... n possidet. m... bus. & d. i. i... aitur de eo, qu... ctus, expressit... t, constituit... st manifesta... uctu, iuris co... mine prop... l. 3. in prin... em transfer... abebat, ergo... e nomine prop... transferre... t, si res uere... naturalē. Pre... possessio uac... omnia Frācisc... ec obstat, q... contra eos per... runt restitu... e, quo ē ciuitat... nt, item ipsi... omne dicto... bus, & licet... tur, sed co... tam rē posside... ex hac restitu... rū fuisse acqui... incipis, ius d...

dendi, ut uoluit doctores, quos potui uidere, per iura praelegata. Alex. uero loquitur, quando tempore, quo causa superuenit, constitutus prius non tenebat, nec possidebat, sed ex illa causa superuenienti acquisiuit, & possidere incepit, nam tunc non potest in praedictum constituti propositum mutare, ut ibi, & ratio est, quia diceretur mutatio solius propositi, ex qua causa possessionis mutari non potest. d. l. cum nemo. cum similibus. & non mutatio nouae causae, quae contingit in persona illius, qui prius ex alia causa tenebat, & possidebat, de qua nos loquimur: & haec est uerissima responsio. Nec obstat iuramentum, & promissio de non ueniendo, & de non mutando, quae debet intelligi ex causa de praeterito, non autem ex causa de futuro, quae de nouo superueniret, qui iuramentum, & omnis promissio de non ueniendo habet in se hanc tacitam conditionem, rebus sic stantibus, nam ex causa de futuro nouiter superuenienti licitum est contra iuramentum uenire, & contraveniendo non incurritur periculum ad tradita per doctorem in l. si quis maior. C. de transactio. Bal. in l. & si feuerior. C. de infamibus. & melius per eum in l. si. C. de non num. pec. gl. Innoc. & Abb. per illum tex. in c. quemadmodum. de iur. iur. ¶ Non obstat ultimum fundamentum, quod non dicitur dictis fratribus acquisita possessio ex tenuta, & apprehensione possessionis nomine ipsorum facta ab illis, qui mandatum non habuerunt, nec sequuta ratificatione, quamuis illi, qui nomine dictorum fratrum tenutam acceperunt, prius fuerint possessionem ingressi, quam ea nomine Bentiuolorum fuerit apprehensa. Quia licet credam possessionem nomine fratrum fuisse receptam, & cum mandato, uel ratificatione, tamen positum nec mandatam, nec ratificationem ex parte fratrum in hoc interuenisse, dico hoc non fuisse in casu nostro necessarium, nam si fuerunt quidam fratres, & religiosi dicti monasterii, & coenobii, qui tenutam, & possessionem adepti fuerunt, ergo illam immediate non sibi, sed monasterio acquisierunt, quia sicut per seruum nostrum nobis et ignorantibus, & inuitis acquiritur, & praesertim possessio, ita per monachos monasterio. l. 1. si ite acquirimus. ibi gl. & doct. coter. ff. de acq. poss. & est tex. optimus in l. acquiritur. S. non solum. ff. de acq. rerum domi. & doct. in l. placet. ff. de acq. haeredit. & hoc est uero uerius. Ex quibus omnibus concludo partes domini iudicantis esse in pronuntiatione ad fauorem dictorum fratrum. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Usufructuarius propter malum usum rei, & deteriorationem potest propria auctoritate absque illius citatione, & iudicis declaratione a iure usufructus expelli.
- 2 Sed non a possessione rei, & quid in alijs casibus, in quibus usufructu ipso iure priuatur.
- 3 Usufructuarius posse propria auctoritate expelli propter arbores fructiferas incisas, et propter malum usum, quomodo intelligatur, & quando hoc sit uerum. nu. 9.
- 4 De emphyteota ad usufructuarius recte arguitur.
- 5 Emphyteota potest quidem propter malum rei usum a domino propria auctoritate absque iudicis declaratione a iure emphyteotico expelli, sed non a possessione rei.
- 6 Conductor ad longum tempus non potest propria auctoritate a re expelli, sed in conductore ad modicum tempus in casibus, in quibus fuit ipso iure priuatus.
- 7 Priuationis pena ipso iure imposita nullum habet effectum, nisi iudicis declaratione sequuta.
- 8 Emphyteota, & usufructuarius quando possunt propria auctoritate absque iudicis declaratione expelli.
- 10 Usufructuarius de iure potest arbores mortuas incidere.
- 11 Liquidatio rei, & cause quomodo fieri debeat.
- 12 Iuris uia electa, non potest ad uiam facti, & extrajudicalem transiri, nisi in casibus ibi positis.

Remedio